

Berlingske Tidende

29/10.32.

LOV og RET

Grønlandssagen.

PROCEDUREN i Grønlandssagen er nu berammet til Mandag d. 21. November. De Rygte, der har været fremme om, at Domstolen vilde udsætte Sagen, har sandsynligvis ikke faaet Medhold — den mundtlige Forhandling tager, som det er foreskrevet i Domstolens Reglement, sin Begyndelse inden en Uge regnet fra Maanedsdagen efter Udløbet af Fristen for det sidste Indlægs Aflevering.

Det norske Indlæg, som var Sagens sidste skriftlige Procesindlæg, skulde være afleveret senest d. 15. Oktober, og blev afgivet til Retten ganske kort Tid forinden. Det var, som allerede tidligere meddelt, af uventet store Dimensioner; det omfatter nemlig ikke færre end 1500 Sider, hvilket vistnok tør siges at være noget enestaaende for en Parts saakaldte Duplik, der jo ifølge Sagens Natur ikke bør indeholde nyt Processtof udover, hvad der er naturligt foranlediget ved Modpartens Indlæg. Man har lidt vanskeligt ved at forstaa, at det danske Indlæg skulde kunne foranledige en saa vidtgaaende Fremdragen af nye Oplysninger, som det norske Indlæg maa antages at indeholde, naar det har saa mægtige Dimensioner — man kan naturligvis ikke mistænke Nordmændene for at ville trætte Retten med Genta-

gelsler. Det er derfor intet Under, at det Rygte har kunnet opstaa, at det sidste norske Indlæg alvorligt overskrider de sædvanemæssige Rammer for en Duplik og i vidt Omfang fremdrager Momenter, der lige saa vel kunde være — og derfor burde være — fremkomne allerede i Norges første Indlæg.

Rygtet eksisterer som sagt — om det er andet og mere end et Rygte, vil Fremtiden vise. Men gaadefuldt er det under alle Omstændigheder, at man fra vore Modparters Side har kunnet præstere et saa omfattende Indlæg uden paa den ene eller den anden Maade at støde an mod de Regler, der gælder saavel i international som i national Rettergang.

Nordmændene, hvis Nervositet ved den forestaaende Afgørelse er stedse mere fremtrædende, har ikke nægtet sig offentligt at beskyjde det danske Indlæg for urigtigt Citering; Advokat Smedal har endog fremsat denne Beskyldning i en højst udæskende og krænkende Form.

Her i Danmark vil disse Sigtelser ikke have anden Virkning end at understrege i hvor høj Grad den norske Mentalitet har taget Skade under sin Syslen med denne besynderlige Sag. Her nede ved vi altfor godt, at vore Advokater og fortræffelige udenrigsministertelle Embedsmænd har holdt Hovederne klare og mindst af alt er disponerede til at lave saadanne Dumheder, som urigtige Citater nu en Gang er — den Slags overlader man til Folk, der mister Herredømmet over sig selv, fordi de har en Proces løkende, og som derfor lader sig forlede til at foretage Skrædt, om hvilke den mere klarsynede véd, at de ikke blot er

uværdige, men ogsaa skadelige, fordi de med afgørende Sikkerhed giver voldsomt Bagslag.

Vi Danske fik under den foreløbige Procedure i Sommer det allersikreste Vidnesbyrd om, hvor nøgternt, værdigt og forstandigt vore Interesser varetages.

Vi saa tillige, da Afgørelsen var faldet — rent og klart i vor Favn — hvor hysterisk og næsten barnagtigt man fra norsk Side vilde omfortolke det oplagte Nederlag til en halv eller endog hel Sejr. Havde vi ikke vidst det før, saa kunde vi nu ikke længere undgaa at se, hvor tæt Ishavstaagen har lagt sig over norske Sind.

Berlingske Tidende

29 okt. 1932.

Grønlandssagen.

PROCEDUREN i Grønlandssagen er nu berammet til Mandag d. 21. November. De Rygter, der har været fremme om, at Domstolen vilde udsætte Sagen, har saaledes ikke faaet Medhold — den mundtlige Forhandling tager, som det er foreskrevet i Domstolens Reglement, sin Begyndelse inden en Uge regnet fra Maanedsdagen efter Udløbet af Fristen for det sidste Indlægs Aflevering.

Det norske Indlæg, som var Sagens sidste *skriftlige* Procesindlæg, skulde være afleveret senest d. 15. Oktober, og blev afgivet til Retten ganske kort Tid forinden. Det var, som allerede tidligere meddelt, af uventet store Dimensioner; det omfatter nemlig ikke færre end 1500 Sider, hvilket vistnok tør siges at være noget enestaaende for en Parts saakaldte Duplik, der jo ifølge Sagens Natur ikke bør indeholde *nyt* Processtof udover, hvad der er naturligt foranlediget ved Modpartens Indlæg. Man har lidt vanskeligt ved at forstaa, at det danske Indlæg skulde kunne foranledige en saa vidtgaende Fremdragen af nye Oplysninger, som det norske Indlæg maa antages at indeholde, naar det har saa mægtige Dimensioner — man kan naturligvis ikke mistænke Nordmændene for at ville trætte Retten med Genta-

gelser. Det er derfor intet Under, at det Rygte har kunnet opstaa, at det sidste norske Indlæg alvorligt overskrider de sædvanemæssige Rammer for en Duplik og i vidt Omfang fremdrager Momenter, der lige saa vel kunde være — og derfor burde være — fremkomne allerede i Norges første Indlæg.

Rygtet eksisterer som sagt — om det er andet og mere end et Rygte, vil Fremtiden vise. Men gaadefuldt er det under alle Omstændigheder, at man fra vore Modparters Side har kunnet præstere et saa omfattende Indlæg uden paa den ene eller den anden Maade at støde an mod de Regler, der gælder saavel i international som i national Rettergang.

Nordmændene, hvis Nervøsitet ved den forestaaende Afgørelse er stedse mere fremtrædende, har ikke nægtet sig offentligt at beskyldte det danske Indlæg for urigtigt Citering; Advokat Smedal har endog fremsat denne Beskyldning i en højst udæskende og krænkende Form. Her i Danmark vil disse Sigtelser ikke have anden Virkning end at understrege i hvor høj Grad den norske Mentalitet har taget Skade under sin Syslen med denne besynderlige Sag. Her nede ved vi altfor godt, at vore Advokater og fortræffelige udenrigsministerielle Embedsmænd har holdt Hovederne klare og mindst af alt er disponerede til at lave saadanne Dumheder, som urigtige Citater nu en Gang er — den Slags overlader man til Folk, der mister Herredømmet over sig selv, fordi de har en Proces løbende, og som derfor lader sig forlede til at foretage Skridt, om hvilke den mere klarsynede véd, at de ikke blot er

uværdige, men ogsaa skadelige, fordi de med afgørende Sikkerhed giver voldsomt Bagslag.

Vi Danske fik under den foreløbige Procedure i Sommer det allersikreste Vidnesbyrd om, hvor nøgternt, værdigt og forstandigt vore Interesser varetages.

Vi saa tillige, da Afgørelsen var faldet — rent og klart i vor Favør — hvor hysterisk og næsten barnagtigt man fra norsk Side vilde omfortolke det oplagte Nederlag til en halv eller endog hel Sejr. Havde vi ikke vidst det før, saa kunde vi nu ikke længere undga at se, hvor tæt Ishavstaagen har lagt sig over norske Sind.

Dansk citatfusk og mangel på likevekt.

Dr. Smedal svarer hr. Pürschel.

I Berlingske Tidende har den danske generalauditor Pürschel skrevet en artikkel mot Dr. Smedals uttalelser i Dagbladet forleden. Artikkelen går ut på at hr. Smedal «spørger at give Europa det indtryk, at de kampmidler, der fortrinsvis tages i anvendelse under denne prosess, er løgn, falske citater og andre av lignende høi standard», og at hr. Smedal er «ude av likevekt nu, da afgjørelsen nærmer sig» og i virkeligheten ikke har «et så lavt kulturstandpunkt» som man skulde tro efter hans skrivemåte.

Vi har forelagt generalauditor Pürschels artikkel for dr. Smedal som uttaler:

— Det er elskverdig av hr. Pürschel å orientere det danske publikum om mitt kulturstandpunkt, men sant å si er jeg noe i villrede om hvilke forutsetninger hr. Pürschel har for å uttale sig om dette spørsmål. Nu, hensikten med hans artikkel har selvfølgelig ikke vært å dvele ved min person. Det som han har ønsket å opnå kan man lese sig til av artikkelens overskrift: «For at afværge Misforstaaelser».

Hr. Pürschel er nemlig blitt bange for at det som jeg har sagt om de danske citeringsmetoder skal vinne tiltro. For ham gjelder det da å svekke tilliten til mine uttalelser og så griper han til det i politikken ikke helt ukjente middel å fremstille motstanderen som en mann som har tapt sin likevekt.

Jeg vil stille et spørsmål til hr. Pürschel: Har han vært med å utarbeide de danske innlegg slik at han har et virkelig inngående kjennskap til den danske replikk, som kritikken i særlig grad gjelder?

Hvis han ikke har det, er jo hans uttalelser uten noen verdi og bemerkningen om at man bør gå ut fra at motparten optrer som en gentleman blir bare en banal frase. Jeg går nemlig ut fra at det ikke har vært hr. Pürschels

mening å si at det hører til en gentlemans plikter ikke å påtale uredelighet, når den virkelig forekommer.

Hvis hr. Pürschel kan svare klart ja på mitt spørsmål vil jeg tillate mig å stille ham et nytt spørsmål: Tør han benekte at det i den danske replikk og dens bilag forekommer et stort antall uriktige citater, som ikke kan bero på tilfældigheter?

Tilslutt: Når hr. Pürschel sier at man fra dansk side har «tagt» en kjølig og værdig Holdning over for de norske Provokationer må jeg si at jeg har sett lite til dette, skjønt jeg har fulgt ganske godt med i den danske presse. Hatske og ondartede angrep på nordmennene har vært almindelige. Heller ikke kjenner jeg til at hr. Pürschel er den mest fremtredende representant for «Kølighed» og Værdighed i grønlandsstriden. Hvis jeg ikke er feil underrettet var det just han som for tre måneder siden tok til orde for at nordmennene på Sydøstgrønland med makt skulde sendes hjem.

Et typisk eksempel på dansk sinnelag og agitasjon gir en påtenkt titel på en bok som vil utkomme i København med det allerførste og «inden Haag-Domsto-

len tager fat». Den handler om Eirik Raudes Land og forfatteren uttaler at den titel han hadde tenkt sig er: «Blandt norske Giftfangere i det okkuperede Land». Forlaget har imidlertid, sier han, funnet at titelen «er for stærk, saa skønt den er sand, maa jeg nu moderere den lidt». (Ekstrabladet for 20. oktober 1932).

Når man fra dansk side ønsker å skrive bøker til veiledning for domstolen hør det også skrives en bok om «Danske citeringsmetoder i grønlandsprosessen». På dette område har man nemlig virkelig sakkyndige i Danmark og her foreligger et bedre stoff enn det danske publikum — og muligens også hr. Pürschel — kjenner til.

GL. MØNT 4. KØBENHAVN K.
TELF. CENTRAL 11,995

Bladet:

Berlingske Tidende

skriver den *24* OKT. 1932

For at af- værge Misfor- staaelser.

At Generalauditor Victor
Pürschel, M. F.

TIL primitive Folks Kampmetoder hører Slag paa Skjolde, høje Raab og Udskaelden af Modstanderen, ganske som vi ser det hos den norske „Grønlandssag“s Forkæmpere, senest hos Hr. Smedal.

Til ukultiverede Folks Mentalitet under en Proces hører det at opfatte alt hos deres Modstander som en Kæde af Gemenhed og Sjofelhed, ganske som hos Hr. Smedal.

Hos ukultiverede Folk træffer man ogsaa den for Omgivelserne saa pud-sige fuldstændige Gaaen op i den foreliggende Sag, der faar dem til at glemme alt andet, saaledes som man fra norsk Side synes at have glemt, at der gives et Europa, der med For-undring iagttager, hvorledes man fra en enkelt Side i denne beklagelige Proces søger at give Europa det Ind-tryk, at de Kampmidler, der fortrins-vis tages i Anvendelse under denne Procas, er Løgn, falske Citater og andre af lignende høj Standard. Der mangler kun dette, at man fra dansk Side skulde give sig til at svare med samme Mønt. Man har lykkeligvis fra dansk Side i denne Ordkamp i det hele iagttaget en kølig og værdig Holdning over for de norske Provo-kationer. Vi lever jo ikke mere i Homers Tidsalder.

Disse Linier fremkommer derfor ej heller for at tage til Genmæle mod Hr. Smedal, men kun for at sige til den danske Offentlighed, at den vilde gøre Hr. Smedal — og flere af hans Medkæmpere — Uret, hvis den vilde bedømme ham — og dem — efter hans — deres — Optræden under denne Proces. Hr. S. er hverken pri-mitiv eller ukultiveret, og han savner ingenlunde Blik for den store Værdi, der ligger i et skandinavisk Samar-bejde, eller for den Værdi, der ligger i, at de skandinaviske Folk over for Omverdenen behandler hinanden som hæderlige Folk for ikke ligefrem at sige Gentlemen. Tværtimod, Hr. S. er en højt kultiveret, kundskabsrig Mand, han er Højesteretssagfører og Dr. jur. Han er blot ude af Ligevægt nu, da Afgørelsen nærmer sig i den Sag, i hvilken han som den førende har været med til at piske Stemnin-gen op imod Danmark og derfor an-tagelig ogsaa bliver den, over hvem det kommer til at gaa ud, naar Af-slappelsen og Skuffelsen melder sig. Manglen paa Ligevægt er altsaa let forklarlig, og Hr. Smedal har derfor i den foreliggende Situation Krav paa en vis Overbærenhed hernede fra.

Kbhvn., d. 24. Oktbr. 1932.

Victor Pürschel.

Berlingske Tidende
24 oktober 1932.

i, at de skandinaviske Folk over for Omverdenen behandler hinanden som hæderlige Folk for ikke ligefrem at sige Gentlemen. Tværtimod, Hr. S. er en højt kultiveret, kundskabsrig Mand, han er Højesteretssagfører og Dr. jur. Han er blot ude af Ligevægt nu, da Afgørelsen nærmer sig i den Sag, i hvilken han som den førende har været med til at pløje Stemmningen op imod Danmark og derfor antagelig ogsaa bliver den, over hvem det kommer til at gaa ud, naar Afslappelsen og Skuffelsen melder sig. Manglen paa Ligevægt er altsaa let forklarlig, og Hr. Smedal har derfor i den foreliggende Situation Krav paa en vis Overbærenhed hernede fra.

Kbhvn., d. 24. Oktbr. 1932.

Victor Pürschel.

For at afværges Misforstaaelser.

Af Generalauditor Victor Pürschel, M. F.

TIL primitive Folks Kampmetoder hører Slag paa Skjolde, høje Raab og Udskælden af Modstanderen, ganske som vi ser det hos den norske „Grønlandssag“s Forkæmpere, senest hos Hr. Smedal.

Til ukultiverede Folks Mentalitet under en Proces hører det at opfatte alt hos deres Modstander som en Kæde af Gemenhed og Sjofelhed, ganske som hos Hr. Smedal.

Hos ukultiverede Folk træffer man ogsaa den for Omgivelserne saa pudsige fuldstændige Gaaen op i den foreliggende Sag, der faar dem til at glemme alt andet, saaledes som man fra norsk Side synes at have glemt, at der gives et Europa, der med Forundring iagttager, hvorledes man fra en enkelt Side i denne beklagelige Proces søger at give Europa det Indtryk, at de Kampmidler, der fortrinsvis tages i Anvendelse under denne Proces, er Løgn, falske Citater og andre af lignende høj Standard. Der mangler kun dette, at man fra dansk Side skulde give sig til at svare med samme Mønt. Man har lykkeligvis fra dansk Side i denne Ordkamp i det hele iagttaget en kølig og værdig Holdning over for de norske Provokationer. Vi lever jo ikke mere i Homers Tidsalder.

Disse Linier fremkommer derfor ej heller for at tage til Genmæle mod Hr. Smedal, men kun for at sige til den danske Offentlighed, at den vilde gøre Hr. Smedal — og flere af hans Medkæmpere — Uret, hvis den vilde bedømme ham — og dem — efter hans — deres — Optræden under denne Proces. Hr. S. er hverken primitiv eller ukultiveret, og han savner ingenlunde Blik for den store Værdi, der ligger i et skandinavisk Samarbejde, eller for den Værdi, der ligger

Perlegrube Tidende m 248.
22 okt 1932,

Nye Insinuationer af Dr. Smedal.

Han gaar ud fra, at Danmark arbejder for Udsættelse i Haag.

Danskerne skal være endnu værre end Nordmændene til at citere galt.

Fra vor Korrespondent.
OSLO, LØRDAG

I Anledning af Meddelelsen om, at Danskerne ikke ønsker Udsættelse med Proceduren i Haag, har „Dagbladet“ henvendt sig til Dr. Smedal, der udtaler:

— Jeg antager, at man har Lov til at gaa ud fra, at man i Danmark arbejder for Udsættelse, men at man saa længe som muligt kvier sig ved at indgive en formel Udsættelsesbegæring. Dette sidste vilde jo ogsaa være forsmædeligt for Danmark. Det viste sig i Sommer, at Danskerne ikke formaaede at overholde den Frist, der var sat for Indlevering af deres Replik, og at Danmark paa ny er kommet i disse Vanskeligheder, kan der nok ikke være Tvivl om. Det danske Folk har sikkert Grund til at spørge sine Ledere: Er Sagen da ikke saa enkel, som I har forsikret os?

Jeg har altid ment, at naar det kom til Stykket, vil Danskerne nødigt have denne Sag paadømt. De Danske, der har arbejdet med Sagen og kender den, kan ikke undgaa at vide, at den staar svagt for Danmark. Udenlandske Videnskabsmænd har ogsaa sagt dette lige ud. Hertil kommer saa, at den danske Procedure i de skriftlige Indlæg og da særlig i Replikken er af en saadan Art, at Danmark har al Grund til at ønske, at disse Skriftstykker ikke bliver nøje gransket af en Domstol. Jeg siger dette sidste, foranlediget af en Udtalelse i „Ekstrabladet“ i København om, at den danske Regerings Sagkyndige nu er optaget af at kontrollere, om Citaterne i det sidste norske Indlæg er korrekte. Hvis Danskerne gaar ud fra, at vi citerer paa samme Maade, som de selv gør, har de al Grund til at sætte en Stab af intelligente Folk til dette Arbejde.

Bliver Sagen paadømt og Retsdokumenterne senere tilgængelige for Offentligheden, vil danske Citeringsmetoder vinde Verdensberømmelse. „At citere som en Dansker“ vil blive et internationalt Ord-sprog.

Efter min Mening har vi for Tiden ingen Grund til at indlade os i nogen som helst Forhandlinger med Danmark om denne Sag.

22 okt. 1932.

Danskene trenger utsettelse, men tør ikke si det.

Citatfusk i innleggene.

En samtale med dr. Smedal.

Dagbladet bragte igår et forlydende fra København om, at man måtte vente en utsettelse av den muntlige prosedyre i Grønlands-saken. Idag meddeles det imidlertid, at det danske utenriksdepartement uttaler at det absolutt intet foreligger om en utsettelse av de muntlige forhandlinger i Haag.

Vi har spurt dr. Smedal hvad han mener om dette spørsmål.

— Jeg antar, svarer dr. Smedal, at man har lov til å gå ut fra, at man i Danmark arbeider for utsettelse, men at man så lenge som mulig kvier sig for å inngi en formell utsettelsesbegjæring. Dette siste vilde jo også være forsmedelig for Danmark.

Fra dansk side har man som bekjent fra første stund hevdet, at det gjaldt å få denne sak hurtig avgjort. Derfor ønsket Danmark korte frister for avgivelsen av de skriftlige innlegg. Saken var jo så enkel og det norske rettsbrudd var jo så grovt.

Norge var nærmest å sammenligne med en voldsmann som hadde brutt sig inn i en annemanns hus. Det som det da kom an på, var i en fart å få voldsmannen bragt inn for domstolen og tilstrekkelig avstraffet.

Nu viste det sig imidlertid i sommer, at danskene ikke klarte å overholde den frist som var satt for innleveringen av deres replikk. Og at Danmark påny er kommet i tidsvanskelighet, kan det nok ikke være noen tvil om. Det danske folk har sikkert grunn til å spørre sine ledere: Er da ikke saken så enkel som dere har forsikret oss om?

Vi spør videre dr. Smedal, om han under forutsetning av at den muntlige forhandling nu blir utsatt til januar, tror at danskene vil benytte tiden bare til å forberede sin prosedyre, eller om de også vil forsøke sig med forhandlinger.

— Jeg har alltid ment, uttaler dr. Smedal, at når det kommer til stykket, vil danskene nødig ha denne sak pådømt. De dansker som har arbeidet med saken og kjenner den, kan ikke undgå å vite at den står svakt for Danmark. Utenlandske videnskapsmenn har også sagt dette like ut. Hertil kommer så at den danske prosedyre i de skriftlige innlegg og da særlig i replikken, er av en sådan art, at Danmark har all grunn til å ønske at disse skriftstykker ikke blir for nøie gransket av en domstol.

Jeg ser dette siste foranlediget

Vedens Tegn nr 247.
22 okt. 1932.

Blir den muntllige prosedyre i Haag utsal?

**Danmark begynner man å forberede sig
på en utsettelse på grunn av det
norske innlegs omfang.**

**Men det blir i tilfelle domstolen som
bestemmer utsettelsen.**

fra vår egen korrespondent.

Kjøbenhavn, 21. oktober.

„Ekstrabladet” meddeler iaften at det avsluttende norske innlegg i Øst-Grønlandssaken, som blev avlevert i Haag den 14. oktober, nu er ankommet til utenriksdepartementet i et stort antall eksemplarer, og at de sakkyndige allerede er i full gang med å studere det. Innlegget fyller 500 sider i stort format, og det hevdes at det er noe roligere og mere behersket både i form og innhold enn det man tidligere har sett fra norsk side. Fremgangsmåten er nu den at innlegget opstykket og fordeles mellem den danske regjerings sakkyndige, som hver for sig kontrollerer citater og utdrag og utarbeider en besvarelse. Innleggets omfang er imidlertid så stort at man begynner å forberede sig på en utsettelse av den muntlige prosedyre i Haag.

Domstolen skulde efter bestemmelsen ha en måned til å gjennomgå det norske innlegg, men den kan neppe nå det i løpet av dette tids-

rum, og domstolen kan suverent beslutte en utsettelse efter sitt eget forogdtbefinnende. Ennu er der ikke kommet annen meddelelse enn den foreløbige i sin tid, hvor den muntlige prosedyre sattes til „midten av november”, men der ventes en utsettelse, og spørsmålet er så om man ikke kommer så nær op under jul og nyttår, at domstolen foretrekker en utsettelse til januar 1933.

C. J. Sast.

Danskene har ikke bedt om utsettelse.

I anledning av forskjellige avismeddelelser om tidspunktet for innledningen av den muntlige prosedyre i Haag i Grønlandssaken har N. T. B. gjennom sin forbindelse i Kjøbenhavn undersøkt saken i det danske utenriksdepartement. I departementet uttaler man at det absolutt intet foreligger om en utsettelse av prosedyren i Haag. Alt er lagt an på at denne skal ta sin begynnelse 15. november.

21 okt. 1932.

Danskene ber om ny utsettelse i Grønlands- saken.

Med den muntlige
prosedyre.

Det norske innlegg „er
så omfattende.“

Privattelegram til Dagbladet.

Kjøbenhavn, idag.
Ekstrabladet meddeler at det
avsluttende norske innlegg i
Grønlandssaken som nu er kom-
met fra Haag er noe roligere i to-
nen enn tidligere. Innlegget er
så omfattende at man må vente
en utsettelse av den muntlige pro-
sedyre som var fastsatt til midten
av november til januar.

Mange stater gir gaver til Fol-
keforbundets nye palæ. Danmark
tenker på å gi en kunstnerisk ut-
styrt dirigentklubbe av ek, — og
muligens en annen gave med til-
knytning til Grønland.

Det er en eiendommelig måte
å meddele at Danmark vil be om
utsettelse. Man hadde her ventet
at Danmark skulde ville be om
denne utsettelse med den muntlige
prosedyre; danskene har jo også
en gang tidligere bedt om utset-
telse med sine innlegg og har og-
så fått det, mens nordmennene
hele tiden har overholdt sine fri-
ster. Vi kan ikke skjønne der nu
kan være noen grunn til ytterlige-
re utsettelse, men at danskene ber
om det er jo ganske betegnende
for danskenes opfatning av sin
egen stilling.